

פ ר ט י כ ל מ ט . א / ק ג

מיטיבת ועדת הסדרות הציבוריים
שהתקיימה ביום ג', י"ד אדר א' תש"א (20.2.51)
בטעה 9.15.

נ ר כ ח י מ :

חברי הועדה:

- א. רקנטי - היו"ד
- ח. דרורי
- א. הכרמלי
- ג. סברסקי
- ח. מגורי-כהן
- ד. נצר
- א. פרסינגר
- י. קנב

מוזמנים:

- מר גלובוס - היועץ המטפטי של סדר הבריאות
- מר קיטרון - מטעם סדר המטפטים.

סדר-היום: חוק לתיקון פקודת רופאי הסינייים.

היו"ד - א. רקנטי:

פותח את הישיבה.
אנו בעבור היום על חוק רופאי הסינייים,
מתקיימו לצמצם את ההסתייגויות שיש בהן כפילות מסוימת.

מר גלובוס:

אני חייב תודה לחברי קטרון שתכין את החוק.
יש להגיש את הבקשה
אולם, לדעתי, היתה כוונת הדברים בטעם
ל (א), כי תוך 12 חודשים, כלומר כעבור שנה מהיום שהחלטנו על חוק זה.
לעולים חדשים תנתן אפשרות זו במסך 3 שנים. מנהל סדר הגיראות יהיה
רשאי לתת תעודת היתר לעסוק כריפוי סינייים. אך הנוסח שלפנינו, איננו
סדוייק. איננו מתכוונים לוטר 12 חודש סתם, אלא זה אשר נמצא כבר
בארץ צריך להגיש את הבקשה תוך 12 חודש, וזה שאינו נמצא בארץ, וסאחד
לבוא, יהיה לו זמן של 3 שנים, כדי להגיש את הבקשה, כלומר 3 שנים
מיום הניסתו לארץ ולא מיום כניסת החוק לתוקפו. על-כן, לדעתי, יש
לכתוב "מאותו יום", לא יאוחר מ-12 חודש, לפני כניסתו לתוקף - לא
יאוחר מ-3 שנים, מיום כניסת החוק לתוקפו. אי-אפשר לעשות הבדלה בין
אדם הנמצא בארץ לבין אדם הסאחד לבוא לארץ, אדרבא, הסכמנו לתת 12
חודש להגשת הבקשה.

א. פרסינגר:

נדמה לי, כי הניסוח הסתאים הוא כל אדם
רשאי להגיש תוך 12 חודש, כלומר הכוונה
לעולה חדש, דבר זה חל במסך 3 שנים אחרי כניסת החוק לתוקפו. הצעת
מר גלובוס מצמצמת את 3 השנים לשנתיים. בניח, שהחוק יבוא עתה לכנסת
ויבואו עולים חדשים תוך 3 שנים מהיום - הזכות בידם תוך 12 חודש להגיש

מר גלובוס:

אין להגיש בקשה לאחר 3 שנים מיום כניסת החוק לתוקפו. כוונתי לא היתה לצמצם את 3 שנים, ואחרי 3 שנים אין מגישים בקשה, אלא אפשר להגיש את הבקשה, אם אותו אדם עלה ארצה אחרי שהחוק האסור נכנס לתוקפו, תוך 12 חודש מיום עלותו ארצה. הוא יכול להגיש את הבקשה לא יאוחר מ-3 שנים, מיום שנכנס החוק האסור לתוקפו. המדובר הוא בהגשת הבקשה, אדם מתבקש להגישה תוך 12 חודש מיום כניסת החוק לתוקפו, כלומר מיום כניסת האדם לישראל.

ג. טברסקי:

מה דינו של אדם שיבוא בעוד שנה?

מר גלובוס:

יש לו 12 חודש להגשת הבקשה.

א. פרמינגר:

אנו התכוונו לדחות את העניין ל-3 שנים. לדעתי, לא במקרה כתב מר קטרון כפי שכתב, שאם לא כן יש בזה, מסוים שינוי לגופו של עניין. הועדה התכוונה לתת אורכה לעולה חדש במסך 3 שנים, כלומר שנה להגשת הבקשה - יש לכל אדם, אם אני נותן אורכה ל-3 שנים, כלומר אני נותן אורכה ל-3 שנים מיום כניסת החוק לתוקפו. יוצא, איפוא, שלאותם האנשים יש 12 חודש להגשת הבקשה, כי קובע יום כניסת החוק לתוקפו ונתנת לו האפשרות במסך 3 שנים להגיש את הבקשה. מר גלובוס קובע זאת לשנת 1948. אם אנו קובעים 3 שנים להגשת הבקשה - הרי אנו דוחים את היום הקובע - על כך אני הצבעתי, אני התכוונתי לדחות את היום הקובע ל-3 שנים.

א. הכרמלי:

אם אדם נכנס אחרי 3 שנים לארץ, ביום האחרון של השנה, האם יש לו עוד שנה להגיש את הבקשה, האם יש לו 3 שנים לכך?

מר קטרון:

נדמה לי, כי חבר הכנסת פרמינגר צדק, כי אני הבינתי את החלטת הועדה, כי בכוונתה היה לתת את האפשרות לכל עולה שיעלה ארצה, תוך 3 שנים מיום עלייתו ארצה, או עולה שיכנס ארצה מיום שהחוק יתקבל - מצבו כמו זה של אדם הנמצא בארץ כיום. אדם הנמצא כיום בארץ, רשאי להסתלם במקצוע ולחכות 12 חודש, ורק בתום התקופה, הוא יכול להגיש את הבקשה ואז לקבוע את הבחינה תוך חודש. שאם לא כן, אדם שבא ארצה בסוף 3 השנים, יוצא, איפוא, שאנו מקפאים אותו, כי בטעה שהוא יורד מהאניה לא תהיה לו השהות של 12 חודש שנתנתם לאחרים.

מר גלובוס:

כתוב שהבחינות תהיינה תוך 6 חודשים מיום הגשת הבקשה, בין כך וכך אין לו יותר מ-6 חודשים ולא פחות מ-6 חודשים.

ד. בצר:

אני רוצה להחזיר אותנו לימים בהם דנו בבעיות אלה. אנו אמרנו, כי מפרסמים את החוק בכל העולם ונתנת אפשרות תוך 12 חודש להגיש את הבקשה. כולנו בדעה שתקופה זו אינה מספיקה לעולים חדשים. עולה שיגיש לארץ, יש לו זמן של 3 שנים להגשת הבקשה. מדוע קבענו 3 שנים? כי כל אדם שבא לארץ, עליו לסדר את עניניו ותוך כדי שנה יוכל להסתדר - זו היתה כוונת הדברים. עתה לגבי אדם הנמצא כבר בארץ, הוא יכול תוך תקופה של 3 שנים להסתדר, וגם עולה שיבוא כעבור 10 שנים - גם לו יהיו 3 שנים לסידור זה.

מר קטרון:

השאלה היא, אם העולה שבא כעבור 11 חודש, האם הוא חייב להגיש את הבקשה תוך החודש הזה, או האם גם לאדם זה נתנת תקופה של שנה להגשת הבקשה? יוצא, איפוא, שנתן לו זמן של 3 שנים מיום עלותו לארץ, ו-4 שנים להגשת הבקשה.

רציתי לשאול, אם בתום 3 שנים, בא עולה ומגיש את הבקשה, האם יש לו אותן הפריבילגיות

ח. מגורי-כהן:

שיש לכל עולה?

א. פרמינגר:
אם בא עולה תוך 3 שנים מיום כניסת החוק לתוקפו, יש לו הזכות להגיש את הבקשה, גם אם איננו מגיש אותה תוך 3 שנים, אפילו תוך 12 חודש. ואם בא עולה לאחר 12 חודש ויום, האם הוא איננו יכול להגיש את הבקשה?

ח. דרורי:
לפי דברי מר גלובוס, יוצא שיש למגיש הבקשה שהות של שלוש וחצי שנים, יחד עם הבחינה.

מר גלובוס:
בסעיף 6 כתוב שהבחינות צריכות להיות תוך 6 חודשים מיום הגשת הבקשה. היתה טעות בניסוח שלפנינו. אינני יכול לתת 3 שנים, כי יש בזה סגור הגבלה ההוראה. 12 חודש - זה יום כניסת החוק לתוקפו.

ח. מגורי-כהן:
אם עולה בא בדיוק ביום האחרון ומספיק להגיש את הבקשה, האם יש לו שהות של שנה?

א. פרמינגר:
לפי הצעת הממשלה, הרי כל יום שיגיש תוך שנה את הבקשה הוא יקבל אורכה נוספת לחצי שנה, כדי להתכונן לבחינה. היו אמנם, הצעות תיקון רבות. הממשלה באה ואמרה שכל אדם, תוך שנה יכול להגיש את הבקשה, ואחר-כך תוך 6 חודשים להבחן. התעוררה השאלה מה יהיה גורל העולים החדשים? היו חברים שאמרו, כי יש לתת שהות של 10 שנים, אחרים אמרו שיש לתת פחות מכך. אנו התפשרנו ואמרנו שנתן עוד הענקה נוספת לעולים חדשים לתקופה של 3 שנים. מר קטרון נסח זאת בצורה המתאימה.

מר גלובוס:
אין זה הוגן לעשות כדבר הזה.

א. פרמינגר:
אני חוזר ואומר, כי לא במקרה נוסח הדבר בצורה זו. ואם לא יהיה כך הדבר - אני חוזר לניסוקי הקודמים.

מר גלובוס:
אין פרוט הדבר שאם אדם נכנס ביום האחרון לארץ - אין הוא יכול להגיש את הבקשה. הוא יכול לעשות זאת. אנו קבענו, כי במקום 12 חודש, אנו נתנו 36 חודש, כי אין לסלול את הצעת הממשלה. אך אין להוסיף על 36 חודש עוד 12 חודש.

א. הכרמלי:
ודאי, זוכה היטב, חבר הכנסת פרמינגר, את המסא-זמתן שנהלנו על 10 או 3 שנים להגשת הבקשה, והגענו למסקנה זו - של שלוש שנים. רופא סינייים הרוצה לעלות לישראל, יסב ויחכה 3 שנים, מסום שנתנה לו הקלה רבה, הן יש לו נוסף לסלול השנים עוד חצי שנה, וביום האחרון בתום 3 השנים הוא ילך למסדר הבריאות ויגיש את הבקשה ויטפל בזה, גם אז נותרו לו עוד 6 חודשים, כלומר יש לו שלוש שנים וחצי. על-כן אני מציע טנקבל הצעה זו ונלך הלאה.

ג. טברסקי:
כאשר קוראים את החוק, הרי נשאלת השאלה, למה לתת לכל אדם היושב בארץ 12 חודש, ולעולה חדש 36 חודש, הרי בכך אנו מוסיפים לו שנתיים, כלומר הויכוח צריך להיות במקום 12 חודש **נותנים** לעולים החדשים 36 חודשים, אלא הנסוח צריך להיות ברור יותר. כאשר נגסור זאת, נציע ניסוח מדויק יותר. 36 חודש לעולה. זאת אומרת תוספת של שנתיים ובסך הכל בתנים 36

ג'. טברסקי:

חודס. הדבר לגמרי ברור.

מר גלובוס:

אדם הנמצא בארץ, נתנת לו שהות של 12 חודשים להגשת הבקשה - דבר זה יטורם בטקסט, בעמוד 2. אינני זוכר אם החלטנו לדבר זה יהיה בלתי מוגבל, כלומר אם אנו נותנים זכות מסוימת למישהו בהגבלת הזמן, הפסקא הטובה לא היתה.

מר קטרון:

הייתי רוצה לסמוע את חנות דעת הועדה בענין זה. אני רוצה שיהיה ברור לחברי הועדה שמנהל מטרד הכריאות יכול להסתמס בזכותו האדמיניסטרטיבית לחדס לאותו אדם את הריסיון, מטום שהוא עומד כבר שנה שלמה תחת פיקוח. הסכנה היא שלא יאריכו לאדם אחד את הריסיונו לכל ימי חייו ובאום בהיר יודיעו לו שאין מאריכים לו את זכותו. או ישנה אפטרות, שלאחר שעמד שנה אחת במבחן יטאר הריסיון בידיו לקביעות.

ד. נצר:

אנו הגענו לכמה פטרות, מתוך כוונה שלא תהיינה בענין זה הסתייגויות. אני רואה שיטנה כאן הסתייגות של חברת הכנסת למדן, כן נוספה הסתייגותו של חבר הכנסת גיל חמשיץ לחדס כל שנה את הריסיון.

היו"ר א. רקנטי:

מר קטרון הוסיף את הסתייגותה של חברת הכנסת למדן. אנו עמדנו על כך מדוע יש לתת תוספת של שנה. דר. נוימן אמר, כי אום העוסק בעבודה זו צריך לדעת שיט עליו פיקוח. לכמה מחברינו לא נראה הדבר, וחפטנו דרך של פטרות. הנפיקו שנתן פה, איננו מדויק, יתכן ובגלל זה באה הסתייגותה של חברת הכנסת למדן והסתייגותו של חבר הכנסת גיל.

מר גלובוס:

כיצד נוהגים לגבי מקצתות אחרים ברפואה, האם מחדשים את הריסיון מדי שנה בשנה או לא? ישנה הסגחה תמידית על רופאים. רופאים אלה, אמנם, עומדים בדרגה יותר נמוכה ועליהם לדעת סיכול לבוא סיטתן ממטרד הכריאות לבקרא אותם. אנו לא חדטנו גזרה זו, היא קיימת מסנת 1928, כי אז היה כתוב שהמעודה נתנת לשנה אחת. התנהל ויכוח בקטר לכך, ואנו הקלנו ואמרנו שלא תהיי שנה שהמנהל חדס את הריסיון, אפטר לתת לו אותו לכל ימי חייו, כטם שהדבר נתן למר תמרי. הוא ותיק במקצוע ומקבל את הריסיון ללא הגבלה. כלומר רוצים שנבקר אדם במסך 3 שנים, ובשנה הרביעית הוא יקבל את הריסיון שלו ללא הגבלת הזמן.

ג'. טברסקי:

נדמה לי, כי איזה שהוא גבול של זמן צריך להיות.

א. פרמינגר:

אני מצטער, כי אנו נכנסים שנית לויכוח לגופו של ענין, ופארט שבוטנו החלטנו אחרת.

היו"ר א. רקנטי:

לטם מה נכנסה טוב הפסקה המהונה הסתייגות לחברת הכנסת למדן שמתחילה: "תעודת היתר

שנתנה.

א. פרמינגר:

טמא נבדוק את הדבר בפרטיכלים ונראה את אטר החליטה הועדה.

מר קטרון:

מהי ההסתייגות של חברת הכנסת למדון? הן יהיה כלל האוסר שהריסיון הוא בלתי סוגבל בזמן, אך אפטר לבקר את האדם - זהו הניסוח כפי שאני הבנתי אותו בהתאם להחלטת הועדה. כלומר שיהיה כלל שיטנו ריטיון בלתי סוגבל בזמן, אך אפטר לבטל אותו, ויטנה אפטרות להגביל אותו לסנה אחת. הצעתה של חברת הכנסת למדון היא, כי רק במקרים יוצאים מן הכלל יהיה רשאי סנהל סרד הבריאות להגביל את הריטיון לסנה אחת ויעסה זאת רק על פי חוות דעת הועדה.

ד. נצח:

יסיבה זו נקראה כדי לצמצם את ההסתייגויות עד כמה שפאטר. כאטר נבוא לכנסת וחברי הכנסת יקראו את החוק ואת הסתייגויותיהם של חברי הכנסת למדון וגילן הם לא יבינו דבר מכל הנעסה כאן, למרות שזוהי סאלה סכובדת סאד, לא הייתי רוצה סנהיה סגורפיים. לכן, אני פונה ליועץ הספטי סימצא את הנוסח הסתאים.

א. פרטינגר:

אם תתקבל הצעת חברת הכנסת נצר לתת סגבלה של סנה אחת, תהיה אז הסתייגות לחברת הכנסת למדון ולחבר הכנסת גיל.

מר גלובוס:

סנהל סרד הבריאות הוא הוא סרסאי להגביל את הריטיון או לא להגביל.

מר קטרון:

הנוסח כפי שהוא לפנינו, נתן הריטיון לסנה אחת, ובזה נגמר הענין. לכן, אני מציע להציג את הנקודה אחרי המלה: "לחדסה" ולסחוק את הסלים: "כסעסה כן. . .".

א. פרטינגר:

עדיין קיימת ההסתייגות שלנו.

היו"ר א. קנטי:

(קורא את ההסתייגות של חבר הכנסת פרטינגר).
הן דבר זה נכנס לתיקון סקבלנו כבר.

מר קטרון:

אדם שהיה סוססן בחוץ-לארץ לעסוק בריפוי סינייים, אינו צריך לעסוד בבחינות.
(קורא את סעיף ג).

א. פרטינגר:

אדם שהיה סוססן בחוץ-לארץ לעסוק בריפוי סינייים כתוב, כי סנהל סרד הבריאות רסאי לחדרה אותו סלעסוד בבחינה. לדעתי, יש לכתוב: "סנהל חייב. . .", כי אם הוא היה סוססן לעבוד בחוץ-לארץ, הוא חייב לעבוד גם כאן.

מר קטרון:

אולי יסתפק חבר הכנסת פרטינגר בהסתייגות אחת, הן יש לו סתי הסתייגויות. האחת סדברת באדם סבא עם סססכים סחוץ-לארץ ורוצה לעסוק בריפוי סינייים, אין לכדוק כלל אם לגבי אותו אדם סתייחטים התנאים הקיימים בחיפיים 1-7 - זוהי הסתייגות אחת של חבר הכנסת פרטינגר, ואם לא תתקבל הצעתו זו, הוא רסם לעסוד הסתייגות נוספת בסעיף 2, ורוצה להוסיף, שאין לבטל את כל התנאים, אלא רק להוריד את הגיל. אני חוסב סחבר הכנסת פרטינגר יכול, בלב סקט, לתקן את הדבר.

מר גלובוס:

חבר הכנסת גיל נתן לי את הסתייגותיו
בכתב. יש כמה תיקונים למה שהוא כבר אמר.
הוא מכניס אותי לבלבול שלם. הוא כותב, כי איננו רוצה להסכים לגיל
38 שנה, ורוצה לכתוב גיל 41 במקום שכתוב 36 שנה. ישנם עוד אי אילו
טינויים יקשה לי עתה לנסחם בדיוק.

א. הכרסלי:

הסתייגותיו של גיל נתן להכנסת גיל יהיו אלה
שספר אותן בישיבה הקודמת ולא אלה שהוא
הוסיף עתה.

מר גלובוס:

אין לזלזל ביחס לסם של מקצוע זה, כוונתי
להסתייגותה של חברת הכנסת דרורי. יתכן,
ונצטרך לפתוח בכנסת את הויכוח על הסם "סינן". אני הצעתי שם זה.

ח. דרורי:

יש לרסום את הסתייגותי.

ח. סגורי-כהן:

רוב הועדה נגד הסם הזה.

מר סטרון:

אני בכל זאת, הייתי מבקש שלא לפתוח בויכוח
בלטעם, אין זה לכבוד המוסד המחוקק שלנו.

ח. דרורי:

עברתי על החברות של ועד הלסון והאיתי,
עי זהו הסם שועד הלסון קבע, ועל-כן אני
ססתייגת, ולא דוקא מסום טאני קנאית לסם. לו יסבתי בוועדה אחרת והייתי
שותפה להצעת חוק, הייתי מפגינה, דוקא מעל במת הכנסת את העיקרון הזה.

ג. טברסקי:

אם הופעה אינה מן בלת איזה שהוא סם, אין
בזה מסום פחיתות כבוד. כל הערכתי לוועד
הלסון, המוני סמות נתקבלו. אך ישנם דברים אחרים שאינני מקבלת
ובין סמות אלו נמצא גם הסם "סינן". אני סבינה, כי ישנם אנשים האוהבים
את הלסון המקורית. אולם, בסתן סם מעין זה ישנה רגישות מסוימת, ואינני
חושבת שאם לא אקבל סם זה יהיה בזה, מסום חוסר דרך ארץ לגבי ועד הלסון.

היו"ר א. רמנטי:

מר גלובוס הוא שהגן על סם זה.

א. הכרסלי:

כאשר ועד הלסון קובע סם, הוא קובע זאת
לדורות. לדעתי, אין להצביע על האנשים
שהגורל המר להם ולא נתן להם את האפשרות ללמוד. על-פי-רוב אלה הם
אנשי העם, מדלת העם. למשל, לו סורה בעל תעודת מורה נקרא: "סורה",
ומורה חסר תעודה היה נקרא: "מלמד". לדעתי לא יכול סם זה להתקבל.
הסם העברי "סינן" יקשה על האדם את חייו. אני הייתי מוכן לקבוע
איזה שהוא סם, ובלבד שיוסדר הצד הציבורי. אבל סם זה קובע את גורלו
של אותו אדם. כן הדבר לו, למשל, היו קוראים לגנבת "דרדקנית".

ג. טברסקי:

אני סבינה, שכל כוונת החוק הזה באה,
כדי למנוע את הדבר שיהיו סני מעמד
במקצוע זה, ולתת את האפשרות לאלה שהגורל המר להם, ללמוד את המקצוע
כהוגן ולהגיע למצב רגיל. עם קביעת סם זה אנו יוצרים בכך מעמד נפרד.

היו"ר א. רמנטי:

אני רוסם הסתייגות לחברת הכנסת דרורי.

כל חברי הוועדה עבדו יצירתו. אולם, עלינו לדעת, כי שם זה עלול לפגוע באותו ציבור

ח. סגורי-כהן:

סיקרא כן.

תוך כדי הסתייגותי זו, אני יכולה להציע חוק שיקבע, כי הסמות בחוקים הטובים שלנו, סוכרחים להשות מסוגננים על-ידי ועד הלסון.

ח. לרורי:

מר גלובוס:
בקרוב יובא לכנסת החוק האקדמי של הלסון העברית. חוק זה צריך היה עוד לבוא בסנה הקודמת, אבל הוא יבוא עתה. תמיד נתנת האפשרות לכנסת להעביר דבר מה מטובה. לא יתכן, כי במדינה שיש לה אקדמיה ללסון, יבואו אנשים ויגידו שם מסוים אינו מתאים. אבל אני שמח שנמצא מישהו שמסתייג.

היו"ר א. רפנט:
בהסתייגות שלי, אני רוצה להוסיף ולכתוב: "אולם, אם הועדה המייעצת שנתמנתה על-ידי המנהל והמליצה על כך". ואחר-כך יש לכתוב את המלים של סוף הסתייגותי מן המלים: "שבפסקאות (1) ו-(2) אפשר למחוק".

אין להכניס לתוך הסתייגותי של חבר הכנסת גיל דברים שהוא לא אמר אותם בוועדה.

ד. נצר:
אשר להסתייגותי של חבר הכנסת גיל, אני מציע שאנו נטיל עליכם, על היועצים המטפטים עם יו"ר הועדה לגמור את הדבר, במסגרת הדברים שנידונו בישיבה.

ג' טברסקי:
אשר לצנין בית-חינוך עוורים - אני מציעה סועדת הסירותים הציבוריים תתן לנו יפוי-כח, כדי שנוכל להמשיך בעבודה. נתקיימה ישיבה מסותפת לנו ולועדת החינוך ושמענו פרטים על המוסד ובעיותיו. לא אעסיק אותכם יתר על המידה, אך עלי לצייין, כי הבעיות שם מסובכות מאד.

המוסד יש כ-80 איש, כ-40 מהם - מבוגרים, ו-40 ילדים. כן שמענו דין-וחשבון מה היו הבריאות ומספר החינוך על המצב במוסד. דובר על כך שהילדים העוורים אינם לומדים. כן סופר לנו על כל העניינים העומדים שם על הפרק. מסרד הסעד אף הוא הציע תכנית לטיכון המבוגרים. נתקבלה שם החלטה, כי יש להזמין את הועד המנהל של המוסד ואת רופא המוסד ולחפש דרכים, כיצד להפריד בין הילדים לבין המבוגרים. נקבעה ישיבה ליום ד' הבא בהסתתפות ועד המנהל. נשתדל לעשות הכל, כדי להפריד בין הילדים לבין המבוגרים. מסרד החינוך יכיר במוסד זה רק אם יפריד בין הילדים לבין המבוגרים.

ד. נצר:
עלינו להציע את חברינו לוועדה זו. אני מציעה את חברי הכנסת: הכרמלי, סגורי-כהן.

א. הכרמלי:
אני טוכן לעזור למוסד זה.

ח. סגורי-כהן:
עלינו לחזור ולדון בבעית ספי סבריה. אמרנו שיש לבדוק את כל הבעיה הזו, ולסמך כן יש לערוך ביקור במקום. אני מציע, כי מאחר שביום ד' נמסכת ישיבת המליאה עד שעה 14.00, כדי לא לבזבז זמן, אפשר לנסוע לטבריה אחרי ישיבת הכנסת, וביום ה' בבוקר נתחיל לבקר. נגש לראש העיר ונבדוק את הדברים הדורשים בדיקה, כי אמיל ביום ד' נערב הכל שבזבזים ערב זה. על-כן אני מציע, כי נסע ביום ד' אחרי ישיבת מליאת הכנסת וביום ה' בבוקר נתחיל בעבודה.

א. ח. טאג:

נדמה לי, כי אנו אנשים שזמנם מחוסב.
על-כן תחילה, עלינו להגדיר את תפקידנו
ואז גם תהיה שהות בידינו גם אם נסע ביום ה' בטעה 7.00 בבוקר ובערב
נחזור, עליכם לדעת, כי קשה גם ל... מקום לינה בטביל 5-6 אנשים. אם
אנו רוצים ללון עם - יש לדאוג לכך מראש. אני מציע, כי אנו נברר,
תחילה, את תפקיד הועדה, ומה עליה לראות עם. על הועדה להפגש עם ראש
העיר ולבקר "בית דוד" ולסמך כן יהיו עתותינו בידינו גם אם נשא בטעה
7.00 סירוסלים ומגיעים לסמך בטעה 11.00. ומטעה 11.00 עד 16.00 אפשר
לבקר ולברר את כל הפרטים.

א. הכרמלי:

לדעתי, אפשר להזמין סובית ל-6 אנשים,
ואת בעית האכסון להשאיר לראש העיר. נסלח
מברק ונודיעו, כי 6 מחברי הכנסת יסורו לטבריה, כי אם בכוונתנו באמת
לראות את הנעשה עם - עלינו ללון במקום. כאשר תקבל התשובה החיובית
מראש העיר, אזי אני תומך בהצעת חבר הכנסת מגורי-כהן, שנשהה עם יום
סלם, מן הבוקר עד הערב.

ח. דרורי:

יש עניין רב לבקר עם מן הבוקר ובעיקר
בטעה 11.00, ואם נצא רק בבוקר סירוסלים,
הרי אחרנו את העיקר. לנו חשוב להיות עם מן הבוקר. אנו מנצלים את
הערב לפגישה עם מוסדות סונים והם מכוונים אותנו. עלינו לא רק לתוציף
להם, כי אנו מבקשים אכסון, אלא אנו גם מבקשים סיקבעו לני בערב תכנית
לפגישות, עם חברי מועצת העירייה, עם ראש העיר, עם מוסד "בית דוד" -
כך שנצל גם את הערב, והבוקר נסאר לנו סירור. בצהריים אנו עוזבים את
טבריה.

הינ"ר א. רקנטי:

אפשר לדחות ביקור זה לסבוע הבא בתכנית
זו.

א. הכרמלי:

על החברים לדאוג לכך, כי יהיו פנויים
בימים אלה בסבוע הבא.

הינ"ר א. רקנטי:

ברי הכנסת הנוסעים הם: הכרמלי, טאג,
דרורי, רקנטי, מגורי-כהן.

ח. מגורי-כהן:

אין הועדה צריכה להודיע מראש על תכניתה
לכל יעסו את ההכנות הדרושות. עלינו
לבקר במפתיע, כי יתכן, ובאותו היום יסדיחו את הדברים.

א. ח. טאג:

מכל הבחינות, טוב היה לו יכולנו להודיע
לראש העיר, על כווננו, שבוע ימים מראש.
עלינו גם לקבוע מה הן המסקנות שעל הועדה להוציא, ובאיזה מקומות
עליה לבקר.

ד. נצר:

מסרד הסעד קבל עתה חצי מיליון ל"י
לעבודות סונות במעברות. הייתי רוצה
שנסמע ממסרד הסעד לאיזה מסרות יוצאו סכומים אלה? מה הן התכניות
לגבי כספים אלה? כלומר, כוונתי היא, כי נקבע סעיף מיוחד: עבודת
מסרד הסעד בתקופה האחרונה.

א. הכרמלי:

אני חושב, כי ועדת הסירותים הציבוריים
צריכה להיות טעונית, עתה לקראת התקציב,
לסמוע את מסרד הסעד. תקציב החיבוך מונח כבר לפני מועצת החיבוך, כן
עלינו לדעת מה נעשה במסרד הסעד.

אני חוטב סדיון זה הוא בטקסו, אלא
סיט להסמיט את הטלה "סעברות" ולפתוח

א. ח. טאג:

בדיון כללי.

אני סוכנה להסמיט מלה זו.

ד. נצר:

כלומר, אנו סזסינים את בא-כח מסרד הסער
לסמוע ססנו דין-וחסבון לקראת התקציב הבא.

ג. טכרסקי:

היסיבה נבעלה בסעה 10.45.